

overhovedet efter min Mening en Bilsfarelse, naar man tror, at man paa dette Omraade kan lovgive i et Par Ord. Hvis man ikke skal henfalde til den Ubestemtthed, som jeg nys har omtalt, saa vilde det blive noebbendigt at give langt udførligere Bestemmelser end dem, de cærede Forslagsstillere ere fremkomne med, og langt udførligere Bestemmelser end dem, der findes i den svenste og norste Straffelov. Dette giver den omtalte engelske Lov et Eksempel paa, og jeg skal, hvis den højtærede Formand tillader det, oplæse nogle Ord af denne Lov. Skønt det kun er en ringe Del af Loven, jeg vil oplæse, vil dog allerede det give de Herrer et lille Begreb om, hvor vidt man maa gaa, naar man vil være konsekvent og prøve paa at gennemføre den Tanke, jeg har nævnt; det hedder nemlig i denne Lovs § 2: „Enhver, som middelbart eller umiddelbart, personligt eller ved nogen anden paa hans Vegne, bruger eller truer med at bruge nogen Magt, Vold eller Twang, eller som paafører eller truer med at paaføre, personlig eller ved en anden, nogen Uret, Men, Skade eller Tab for nogen i det Djemed at forlede eller nøde ham til at stemme eller afholde sig fra at stemme, eller“ — det følgende maa man lægge vel Mærke til, thi nu komme vi straks et bethdeligt Skridt videre — „paa Grund af, at han har stemt eller afholdt sig fra at stemme ved noget Valg, eller som ved Bortførelse, Jastholdelse eller nogen svigefuld List eller Kunstgreb hindrer eller hemmer nogen Vælger i den fri Udøvelse af hans Stemmeret“ — derved er f. Eks. tænkt paa at drille en Vælger fuld, saa han ikke kan stemme — „eller som ved saadant Middell nøder, forleder eller overtaler nogen Vælger til at stemme eller afholde sig fra at stemme ved et Valg, han skal regnes for skyldig i Valgtryk“. Dette er kun en lille Del af denne Lovs Bestemmelser, thi den gaar paa mange andre Punkter endnu meget videre, den forbyder f. Eks. gauste at befordre Vælgere til Valgstedet i den Hensigt, at de skulle stemme paa en vis Maade, og den forbyder endogsaa at indsamle Penge dertil; den forbyder at indsamle Penge for at opslaa Valgplakater; den forbyder alt, hvad der hedder Beværtning af nogen som helst Art osv. Det er altsaa saa vidt, der maa gaas, naar man vil forsøge konsekvent at gennemføre den Tanke, at holde alle Motiver borte, som kunde tænkes at bringe en Vælger til at stemme mod sin Overbevisning, og vil man altsaa komme til dette Resultat eller endogaa kun tilnærmelsesvis komme dertil, saa kan det kun ske gennem en Række af tem-

melig udførlige Bestemmelser, naar man ikke vil bruge saa ubestemte Udtryk, som efter min Mening vilde lægge et Baand paa den Agitation, som dog ikke kan undgaaes, ikke at tale om, at man jo da ogsaa vil komme til det Resultat, at omtrent ethvert Valg saa vil trække Hundreder af Retsager efter sig ved at rejse dette Spørgsmaal, om dit eller dat kan betragtes som et strafbart Forsøg paa at indvirke paa Valget — og det vil dog heller ikke være heldigt. En anden Vej, man kan gaa, og det er den, vor nuværende Straffelov er gaaet, er den at nævne enkelte bestemte Ting og saa for øvrigt søge at afgrænse disse saa nøje som muligt; vil man i det hele saaledes nævne enkelte bestemte Ting, saa maa man, som sagt, afgrænse dem saa nøje som muligt. Vor Straffelov gør det derved, at den nævner Vold eller Trusel om Vold nævner det at købe Stemmer. Det er efter min Mening Ting, om hvis Betydning, der ikke let kan være nogen Tvivl. Naar den cærede Ordfører for Forslagsstillerne talte om, at jeg ved at anlægge den Sag, som der sigtedes til, skulde have tilkendegivet, at jeg mente, at det paagældende Forhold var strafbart, er det ikke Tilfældet. Jeg har kun anlagt Sagen, fordi det var et herfra udtalt Ønske, men jeg var for Resten fra Begyndelsen overbevist om, at Sagen vilde tabes, det nærede jeg ikke et eneste Øjeblik Tvivl om. Men som sagt, naar man saaledes vil udpege enkelte Ting, bør det gøres paa en mere bestemt og tydelig Maade, saa at man ikke kan blive Offer for aldeles uforudseelige Fortolkninger af den Slags Bestemmelser bag efter. Foruden vor egen Straffelov kan man som Eksempel herpaa nævne den tyske Straffelov. Den tyske Straffelovs § 107 bestemmer sit Begreb saaledes, at den rammer med Straf den, som ved Magt eller ved at true med en strafbar Handling forhindrer nogen i under Udøvelsen af de statsborgerlige Rettigheder at vælge eller stemme, som han vil, og saa findes der desuden i den tyske Straffelov ligesom i vor en Bestemmelse om forsætlig Forvanskning. Derved tænkes der jo paa saadant noget som forsætlig at tælle Stemmer galt sammen eller at udgive sig for Vælger uden at være det, at udgive sig for en anden, end man er, at stemme i afbøde Vælgeres Navn og den Slags Ting; det er det, man mener med Forvanskning. Ellers har den kun lige som vor Straffelov denne Bestemmelse om at købe eller sælge Valgstemmer, og den sætter udtrykkelig Straf baade for at købe og sælge Valgstemmer.

Jeg kan derfor kun i det hele taget ud-